

PRZEMOC I AGRESJA WŚRÓD DZIECI

Świat, w którym obecnie przyszło nam żyć, bardzo często stawia nas w sytuacji, w której czujemy się zagubieni i rozczarowani, gdyż nie spełniają się nasze oczekiwania, nie zawsze możemy zaspokoić potrzeby własne oraz najbliższych. Rodzice chcą dla swoich dzieci jak najlepiej. Starają się stworzyć jak najlepsze warunki, w których bezstresowo, bez żadnych przeszkód, mogłyby przeżyć beztroskie dzieciństwo. Chronią więc swoje pociechy przed wszystkimi złymi doświadczeniami, zaspokajają nie tylko potrzeby, ale zachcianki często kosztem wielu wyrzeczeń. Nie chcą by ich dziecko czuło się gorsze od innych. Postawa rodziców mimo, że wynika z ich dobrej woli, może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych. Jeśli wychowanie ograniczy się tylko do ochrony przed złym światem i do zaspokajania potrzeb materialnych, nie rozwija więzi i porozumienia między rodzicami a dzieckiem, gdyż więź taka rozwija się w czasie wspólnych zabaw w dzieciństwie, później wspólnych szczerych rozmów. Chociaż dziecku materialnie niczego nie brakuje, rolę wychowawcy przejmuje telewizor oraz komputer. W rezultacie takich relacji między dziećmi, a rodzicami może być ukształtowanie się w nich postawy egoistycznej, roszczeniowej.

Dzieci, którym poświęca się zbyt mało czasu, są zwykle nietolerancyjne i niewrażliwe na krzywdę ludzką, bywają bezwzględne w egzekwowaniu tego, co ich zdaniem im się należy.

Dziecko wychowywane w miłości i poczuciu bezpieczeństwa da sobie radę w różnych warunkach, będzie też umiało kontaktować się z innymi ludźmi. Ważną sprawą jest, aby dziecko nauczyło się akceptować samego siebie, aby znalazło w sobie wartości na których może się oprzeć, doskonalić. Poczucie własnej wartości powinno się wynosić z rodzinnego domu. Jeśli dziecko czuje się niepewnie, niedowartościowane wymusza zwrócenie na siebie uwagi. Chęć zwrócenia na siebie uwagi, zaimponowania rówieśnikom często jest więc przyczyną agresji. Ktoś słabszy zawsze znajdzie się w pobliżu – ktoś komu można dokuczyć, pobić, popchnąć zabrać własność aby przypodobać się kolegom. Dorośli często zajęci własnymi sprawami zostawiają dzieci samym sobie. Takie dzieci szukają akceptacji poza domem, wśród ludzi, którzy traktują je poważnie, wiążą się też z grupami nieformalnymi często narkomańskimi. Bardzo często agresja czy przemoc staje się formą odreagowania złości, gdyż naruszona potrzeba kontroli nad własnym życiem przeradza się często właśnie w chęć panowania nad młodszymi, słabszymi i bardziej bezradnymi.

Rodzice powinni od najmłodszych lat wpajać dzieciom podstawowe zasady współżycia, aby wchodząc w okres dojrzewania nie poddawały się wpływom rówieśników namawiających do złego. Dzieci oczekują od rodziców miłości, podziwu dla nabywanych przez nie umiejętności, ale również stawiania im jasnych wymagań i zakazów, gdy taka jest potrzeba. Jest to potrzebne, aby dziecko umiało zachować się wobec starszych, rówieśników, było wrażliwe na krzywdę ludzką, umiało okazywać współczucie. Starajmy się więc przekazać dzieciom takie wartości, aby stały się rozsądnymi, wrażliwymi ludźmi umiejącymi zachować się mądrze w każdej sytuacji. Nie żałujmy czasu dla swoich dzieci, gdyż tego potrzebują od nas najbardziej. Ważnym problemem jest większe uwrażliwienie sprawców przemocy oraz dzieci bardzo

agresywnych na krzywdę jaką mogą wyrządzić koledze lub koleżance poprzez rozwijanie wrażliwości społecznej i empatii dzieci i młodzieży. Ponadto ważne jest zwrócenie uwagi na związki pomiędzy doświadczeniem przemocy w domu lub w szkole, a powielaniem doświadczonych zachowań. Pomocy oczekują także ci, którzy nie potrafią przeciwstawić się agresji i przemocy ze strony starszych, silniejszych, sprytniejszych.